

Sant Joan de Déu i Càritas: "Demanem polítiques que donin resposta a la gent vulnerable"

Dm, 30/04/2019 per Catalunya Religió

(Glòria Barrete –CR) En Joan tenia més de quaranta-cinc anys quan es va quedar a l'atur. Feia vint anys que era autònom i no tenia dret a subsidi ni prestació. Buscava feina des de feia molt de temps però no en trobava. Va arribar a l'extrem de convertir-se en una persona sense llar. Va arribar a Càritas i va començar a treballar cuidant una dona gran cega i sorda, però ell no en sabia prou. Necessitava formació i va arribar a Sant Joan de Déu per fer un curs bàsic de 75 hores. Ja porta sis anys treballant, ha fet molts domicilis, i actualment treballa a les nits a la Infermeria del convent dels caputxins de Sarrià.

En **Joan Aracil** és un dels testimonis que ha parlat aquest dimarts durant la presentació de resultats del servei d'[atenció domiciliària de Sant Joan de Déu](#), que compta amb el suport de [Càritas Diocesana de Barcelona](#). Una entitat de Sant Joan de Déu nascuda l'any 2011 i que sorgeix per formar persones que atenguin gent amb necessitats, amb dependència.

"Hem creat un model humanista socio-sanitari", afirma **Ana Pérez**, directora de la Fundació d'Atenció a la Dependència Sant Joan de Déu. Un model que avarca dos focus de vulnerabilitat, les persones que necessiten ajuda i les persones a l'atur que necessiten formar-se i treballar. El resultat és que des del 2012 que s'engega el projecte s'han format 665 persones i a l'actualitat, amb la Fundació d'Atenció a la Dependència, treballen 140 persones que arriben a atendre 700 persones.

El perfil de les persones que accedeixen a la formació proposada, cursos de 600 hores, de 300 hores, o monogràfics específics, és majoritàriament femení, suposant el 81% de les persones formades fins ara. Dones més grans de 40 o 45 anys, a l'atur, sovint de l'Amèrica Llatina i de l'Estat Espanyol. La diferència, però, entre el perfil de persones que fan el curs de 600, que és un certificat de professionalitat, i el de 300 hores, que és un curs propi de la Fundació, rau sovint en la situació

administrativa de les persones, "de si tenen papers o no".

Pérez recorda i denuncia que als cursos oficials només poden accedir les persones amb situació regularitzada i això dificulta encara més que aquestes persones puguin tirar endavant. Aquesta gent, però, solen tenir experiència en l'atenció domiciliària però treballen en negre, a l'economia submergida. D'una mostra de 350 persones enquestades, de les que no tenen permís de treball treballen 36. "No volem oferir un curset", ha reconegut Pérez, "volem donar una professió a la gent, una feina de llarga durada".

Però no només la Fundació ha posat en marxa un itinerari formatiu, sinó que també des del 2014 ha generat una borsa de diners, amb el suport de Càritas, perquè les famílies que necessiten els serveis de l'atenció domiciliària puguin fer-ne front. La subvenció és de 4 mesos per família, possibilitant que el preu per hora d'un cuidador o cuidadora sigui d'uns nou o deu euros, facilitant així l'inici del servei domiciliari que sol ser de caràcter urgent i imprescindible.

Les dues entitats denunciïn que per a l'atenció domiciliària no hi ha recursos. "Sovint l'administració ens reconeix que per aquests temes no hi ha ni un euro". És per això que les dues entitats privades han sumat esforços i han fet que els seus projectes "tinguin la persona al centre de tot". Des de Càritas Diocesana de Barcelona, a través de **Desirée Garcia**, cap de Formació i Inserció Laboral de Càritas, reivindiquen més mitjans.

"Cal posar mitjans perquè la gent no quedi fora del sistema". I no és només una frase, afirmen, és un repte i una responsabilitat, recorden. "Demaneu als polítics i a l'administració polítiques actives del segle XXI que donin resposta a la gent vulnerable". Gent que sempre queda fora del sistema, "per unes polítiques migratòries poc clares", "per una precarietat laboral en augment", "per una subocupació que s'ha duplicat", i on tot i que la crisi econòmica sembla que ha passat, "la crisi social continua".

I a tot això se li suma un sistema d'accés als serveis públics "molt rígid". Des de Càritas aposten per una "nova reforma laboral", per la col·laboració "público-privada", i pel canvi d'algunes polítiques municipals, "com la política de l'empadronament".

Durant la presentació de resultats també s'han sentit els testimonis d'algunes persones que han fet formació a la Fundació i que actualment treballen. **Raquel Cervera** ha explicat que a l'inici de la formació se'ls va dir que un arbre necessita sempre d'un suport per no caure, "això és el cuidador, jo soc el suport", ha afirmat. També s'ha sentit el testimoni de l'Àngel: "Menys mal que va aparèixer Sant Joan de Déu i em van oferir formació, d'un pou a ajudar persones", ha recordat.

També ha estat el cas explicat de la **Yolanda Aranda**, que actualment coordina el Servei d'Atenció a Domicili de la Fundació. Ella tenia més de quaranta anys quan buscava feina. Sense massa formació i durant molts anys cuidant una de les seves filles. Va arribar a Càritas i la van enviar a la Fundació. Va començar fent el curs de 300 hores i va començar a treballar. Va voler continuar formant-se mentre treballava i va fer Auxiliar d'Infermeria. Ara coordina el servei a domicili. "A la Fundació no ens dediquem a fer plannings de torns i horaris sinó que mirem les persones, fem seguiment", explica Aranda.

Ana Pérez ha clos la presentació reivindicant la qüestió socio-sanitària al mateix nivell que altres qüestions, i ha expressat que ella "reivindica un cuidador que arriba a una casa i s'hi queda".